

TAIPALSAARI
TIKKALA
RANTA-ASEMAKAAVA
LUONTOINVENTOINTI

Jouko Sipari

SISÄLLYSLUETTELO

JOHDANTO	3
TUTKIMUSMENETELMÄT	3
OSA-ALUEET	4
1. Lintuinvuoren itäpuoli, Pellinlahden alue	4
2. Lintuinvuori	6
3. Porossuo	8
4. Lintuinlahti	9
5. Lintuinlahden länsipuolen mäkialue	10
6. Toraksinniemi	12

LIITTEET

Kansikuva: Toraksinniemeä länteen päin kuvattuna.

JOHDANTO

Taipalsaaren Tikkalan ranta-asetakaavaa varten (LIITTEET, Kartta 1.) tehtiin maankäyttö- ja rakennuslain mukainen luonto- ja maisemainventointi kesä-heinäkuussa 2020. Työssä inventoitiin suunnittelualueen luonnonsuojelulain 29§ mukaiset suojellut luontotyytit, metsälain 10§ mukaiset erityisen tärkeät elinympäristöt, vesilain 15a§ ja 17a§ tarkoittamat pienvedet sekä muut arvokkaat kohteet. Suunnittelualueen eläin- ja kasvilajiston inventoinnissa arvioitiin uhanalaisten lajien (Luonnonsuojelulaki 46§) ja erityistä suojelua tarvitsevien lajien (LSL 47§) sekä luontodirektiivin liitteen IV(a) lajien esiintymisalueiksi sopivia kohteita.

Lajistoa koskeva selvitystyö keskittyi kasvistoon. Nisäkkäistä selvitettiin mahdollista liito-oravan (*Pteromys volans*) esiintymistä suunnittelualueella. Muu lajisto, mm. linnusto, ja muut mahdolliset luontoarvot, joilla voisi olla merkitystä alueen maankäyttöä suunniteltaessa, käytiin läpi kasvistoselvityksen yhteydessä. Suunnittelualueen maaperä- ja vesiolosuhteita arvioitiin kunkin alueen ekologiaa ja käytettävyyttä silmällä pitäen.

TUTKIMUSMENETELMÄT

Lajisto tutkittiin kartoittamalla suunnittelualue systemaattisesti läpi maastokarttoja hyväksi käyttäen. Lajiston lisäksi kartoituksen yhteydessä tutkittiin alueelta myös mahdolliset rauhoitettavat tai suojelua vaativat biotoopit sekä mahdolliset uhanalaisille lajeille soveltuvat elinympäristöt, merkittävät maisemakokonaisuudet sekä mahdolliset muut arvokkaat luontotekijät sekä arvioitiin alueen maaperä- ja vesiolosuhteita ekologiselta ja maankäytön suunnittelun kannalta. Liito-oravan mahdollista esiintymistä tai merkkejä esiintymisestä suunnittelualueella seurattiin aktiivisesti tarkastamalla kaikki lajille mahdollisesti sopivat elinympäristöt. Kasvi-inventoinnit tehtiin systemaattisesti kartoittaen kasvilajisto ja biotooppityypit.

Havainnot ja arviot kirjattiin systemaattisesti ylös havainnointipaikalla. Maastotöiden yhteydessä on kerätty suunnittelualueesta myös kuva-aineisto, jota on käytetty hyväksi inventoinnin tulosten kokoamisessa sekä raportin laadinnassa. Raportissa on esitetty inventoinnin tulosten lisäksi tulosten perusteella tehdyt suositukset maankäytön suunnittelua varten.

OSA-ALUEET

1. Lintuinvuoren itäpuoli, Pellinlahden alue (Liitteet, kartta 2.)

Osa-alue muodostuu kahdesta loivarinteisesta kalliolaakiosta, Lintuinvuoren itäosasta ja Taapelivuoren länsiosasta sekä niiden väliin jäävästä hienojakoisen glasifluvialaisen sedimentin peittämästä avarasta notkelmasta. Mäkien välinen sedimenttialue ulottuu Taapelivuoren eteläpuolelle ja rajautuu etelässä Pellinlahteen. Osa-alueen pohjoisreunaa pitkin kulkee paikallistie, josta erkanee Pellinlahdelle kaksi tietä vapaa-ajan asunnoille. Mäkien välisessä notkelmassa on ollut peltoa, joka on metsittynyt. Mäkialueiden puustoa on harvennushakattu ja puusto kokonaisuudessaan todettiin korkeintaan keski-ikäiseksi.

Osa-alueen mäkialueet ovat pääosin sedimenttipeitteiset. Kummallakin mäellä on muutamia, pienialaisia puustoisia kalliopaljastumia. Pellinlahteen rajautuvan kalliomäen rantarinne on jyrkkä ja kallioinen (Kuva 1.). Pellinlahden rannassa on yksi pienehkö, puustoinen kalliojyrkänne, jonka edustalla on vapaa-ajan asunto. Kalliojyrkänneellä ei ole erityistä maisemallista merkitystä.

Kenttäkerroslajiston perusteella kalliopaljastumat ja kalliojyrkänne ovat mäntyvaltaista tuoretta kangasta (MT) (Kuva 1.). Kuivaa kangasta (VT) todettiin niukasti yksittäisillä kalliokumpareilla. Kumpareiden lakialueilta alaspäin mentäessä kuusen osuus puustossa kasvoi ja alarinteillä pääpuulajiksi todettiin kuusi. Alarinteillä kenttäkerroslajiston indikoi lehtomaista kangasta (OMT). Mäkialueiden kasvilajisto todettiin monipuoliseksi tuoreiden ja lehtomaisten kankaiden lajistoksi. Vapaa-ajan asunnoille johtavien tienvarsien metsissä ja metsien ajourissa oli todettavissa myös kulttuuribiotoopeille tyypillisiä lajeja. Kokonaisuudessaan kasvilajisto mäkialueilla todettiin monipuoliseksi mutta tavanomaiseksi tuoreiden kankaiden ja lehtomaisten kankaiden lajistoksi.

Mäkien väliin jäävä laakea sedimenttipohjainen notkelma alkaa paikallistien varresta Lintuinvuoren itäpuolelta ja jatkuu yhtenäisenä Pellinlahden ympäri Taapelivuoren eteläsivulla. Hienojakoisen sedimentin (hiesu, hieta ja paikoin savi) ansiosta kenttäkerros indikoi lehtomaisuutta. Notkelma alkaa Lintuinvuoren itäosalla kulkevan mökkitien varresta kuusivaltaisena korpinotkelmana, josta se jatkaa kohti Pellinlahtea muuttuen lehtomaisemmaksi (OMT), valtaapuuksi kuusi (Kuva 2.). Edelleen Pellinlahtea kohti mentäessä metsä muuttuu keskivänteiseksi lehdoksi (OMaT) ja lopulta kosteapohjaiseksi runsasravinteiseksi lehdoksi (OFiT) (Kuva 3.). Rehevin osa notkelmasta on metsittynyttä peltoa, jonka vuoksi lehtomaisella notkelman osalla oli todettavissa runsaasti myös niityille tyypillistä lajistoa. Pellon sivuojat ovat jo jonkin verran umpeutuneet mutta valtaosa on auki. Paikoin valtaosan varressa oli todettavissa salaojaputkien päitä, joista virtasi vesi valtaojaan. Puusto entisellä pellolla oli harvennettua koivikkoa. Ojien varsilla ja peltoalueen reunoilla oli todettavissa jonkin verran myös kuusta sekä kookkaita haapoja. Kokonaisuudessaan sedimenttialueen kasvilajisto todettiin hyvin monipuoliseksi mutta tavanomaiseksi lehtojen ja kulttuuribiotooppien lajistoksi.

Pellinlahden alavat, matalat rannat ovat laajalti ruohottuneet kasvaen mm. järviruokoa ja kurjenmiekkää ja ulpukkaa (Kuva 4.). Ranta- ja vesikasvilajisto indikoi eutrofista vettä. Pellinlahden ravinteisuus on todennäköisesti kasvanut peltoviljelyn aikana ja aiheuttanut osittaisen

lahden umpeenkasvun. Pellinlahden itärantaa on kaivettu ja itäranta rajautuu pieneen peltoalueeseen. Itärannan kautta kulkee myös sähkölinja. Rantametsät todettiin tavanomaiseksi, lehtipuuvaltaiseksi ja rantavyöhykkeessä runsaasti pensaita kasvavaksi biotoopiksi (Kuva 3.), pääpuulajina koivu sekapuuna mm. harmaa- ja tervaleppää. Rannan, pellon ja paikallistien ansiosta reunavaikutus Pellinlahden alueella on suuri, jonka vuoksi Taapelivuoren eteläsivun kasvilajisto todettiin hyvin monipuoliseksi. Kokonaisuudessaan kasvilajisto todettiin kuitenkin tavanomaiseksi. Kulttuuribiotoopeille tyypillistä kasvilajistoa todettiin runsaasti.

Kuva 1. Lintuinvuoren itäpuolella olevan mäki-alueen kallioista rantarinnettä (MT)

Kuva 2. Sedimenttipohjaisen notkelman pohjoispäätä suunnittelualueella

Kuva 3. Rehevin alue mäkien välisestä notkelmasta on aikanaan ollut viljelymaana.

Kuva 4. Pellinlahden pohjois- ja itärantaa suunnittelualueella

Osa-alueen metsien lintulajisto todettiin tavanomaiseksi boreaalisen vyöhykkeen metsien lajistoksi (mm. mustarastas, punarinta, peippo, talitiainen, sepelkyyhky ja käpytikka). Lähempänä rantaa todettiin myös lehtimetsille tyypillistä lajistoa (mm. lehtokerttu, pajulintu, punakylkirastas ja sinitiainen). Rantavyöhykkeessä todettiin eutrofisille vesille tyypillistä lintulajistoa, kuten ruokokerttunen, silkkiuikku ja sinisorsa. Osa-alueella ei todettu liito-oravaa tai merkkejä liito-oravan oleskelusta alueella.

Suositus. Alueella ei todettu rauhoitettuja tai uhanalaisia kasvilajeja, uhanalaisia lintulajeja tai uhanalaisille lajeille (direktiivin IV(a) lajit) soveltuvia elinympäristöjä, muita luontoarvoja tai sellaisia luontotekijöitä, jotka olisi erityisesti huomioitava maankäytön suunnittelussa.

2. Lintuinvuori (Liitteet, kartta 2.)

Lintuinvuori on laaja graniittikalliomäki, jonka keskiosassa ja eteläreunassa on laajahkot puustoiset kallioalueet. Eteläreunassa on rantaan rajoittuva kalliojyrkänne, jossa on todettu kalliopiirroksia. Lintuinvuoren länsisivulla on useita puustoisia kalliojyrkänkaita, joista eteläisin on laajin. Vapaa-ajan rakentamista alueella ei ole mutta Lintuinvuoren länsi- ja itäreunaa kulkevat paikallistiet, joita yhdistää Lintuinvuoren yli kulkeva traktoriura.

Lintuinvuoren itä sivu on laajalti avohakattu (Kuva 5.). Lähempänä rantaa on kookkaampaa mäntymetsää ja alavimmilta alueilta kuusikkoa. Itä sivulla oli todettavissa vain yksittäisiä, pienialaisia kalliokumpareita, muuten itä sivu on sedimenttimaata. Kenttäkerrosrajasto indikoi lehtomaista kangasta (OMT). Itä sivun kasvilajisto todettiin tavanomaiseksi lehtomaisten kankaiden ja tuoreiden kankaiden lajistoksi.

Lintuvuoren lakialueen kallioiset metsämaat todettiin mäntyvaltaisiksi tuoreiksi kankaiksi (MT) ja kallioalueiden väliset notkelmat lehtomaisiksi kankaiksi (OMT) (Kuva 6.). Korkeimmat kalliokumpareet todettiin puuston peittämiksi tuoreiksi kankaiksi (MT). Paikoin oli todettavissa pienialaisia karuja kankaita (CIT) (Kuva 7.). Joillain jäkäläpeitteisillä kallioilla vuoren pohjoisrinteessä todettiin poronjäkälien seassa ketunliekoa. Puusto todettiin Lintuinvuoren lakialueilla keski-ikäiseksi ja laajalti harvennetuksi, osin päättöhakkuuvaiheen männiköksi tai siemenpuuvaiheen männiköksi. Kalliokumpareiden välisissä notkelmissa kuusten osuus puustossa kasvoi selvästi. Pohjoisrinteen metsät todettiin pääosin keski-ikäiseksi, mäntyvaltaiseksi tuoreeksi kankaaksi (MT) mutta varsinkin pohjoisrinteen itäosat rinteiden ala-osaan todettiin lehtomaisiksi kankaiksi (OMT), valtapuuna kuusi (Kuva 8). Lintuinvuoren pohjoisrinteen ja lakialueen kasvilajisto todettiin tavanomaiseksi lehtomaisten kankaiden ja tuoreiden sekä karujen kankaiden lajistoksi.

Lintuinvuoren länsisivu on jyrkkä, paikoin kalliojyrkänkaiden kirjoma rinne, jonka yläosa on mäntyvaltaista tuoretta kangasta (MT) ja alarinne kuusivaltaista lehtomaista kangasta (OMT), sekapuuna koivua ja hieman haapaa. Länsisivua kulkevan paikallistien ja rannan väliin jää haapaa ja tervaleppää sekä koivua kasvava kapea vyöhyke, joka levenee eteläosan rantakalliolle tultaessa pieneksi lehtimetsäksi (OMT). Länsisivun kasvilajisto todettiin monipuoliseksi mutta tavanomaiseksi tuoreiden kankaiden ja lehtomaisten kankaiden lajistoksi (MT, OMT), jossa paikallistien ansiosta oli todettavissa myös kulttuuribiotoopeille tyypillisiä lajeja. Kasvipeitteisten kalliojyrkänkaiden kasvillisuus todettiin tyypilliseksi kasvipeitteisten kallioiden lajistoksi (mm. mustikka, metsäkastikka, kallioimarre, kielo ja haurasloikko) (Kuva 9.).

Kuva 5. Lintuinvuoren itäsivu on laajalti avohakattu. Kuvaussuunta luoteeseen.

Kuva 6. Lintuinvuoren lakialueen kallioiden väliset notkelmat ovat lehtomaisia (OMT).

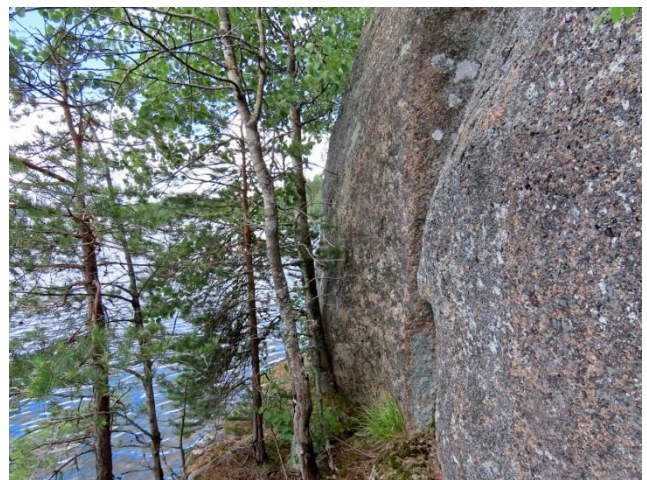
Kuva 7. Lakialueen kalliomännikköä Lintuinvuoren pohjoisreunassa.

Kuva 8. Lintuinvuoren juurella metsät muuttuvat kuusivaltaisiksi lehtomaisiksi kankaiksi (OMT).

Kuva 9. Lintuinvuoren länsisivun kookkainta kalliojyrkännettä järven suuntaan kuvattuna.

Kuva 10. Lintuinvuoren lounaisrannan maisemallisesti merkittävää rantakalliota.

Lintuinvuoren rannat ovat melko jyrkät ja rantaterassi paikoin olematon. Tästä johtuen vesikasveja todettiin niukasti. Lähellä Lintuinlahden perukkaa ranta- ja vesikasvilajisto todettiin runsaammaksi. Lintuinvuoren rantojen ranta- ja vesikasvilajisto indikoi dys-eutrofisuutta. Lajisto todettiin tavanomaiseksi. Etelärannan kalliojyrkänne, jolla on todettu kalliomaalauksia, on maisemallisesti merkittävä (Kuva 10.). Kalliojyrkänneellä todettiin mm. kalliokohokkia, karvakiviyrttiä ja isomaksaruohoa.

Lintuinvuoren alueen lintulajisto todettiin tavanomaiseksi boreaalisten metsien lajistoksi (mm. korppi, peippo, mustarastas, punarinta ja metsäkirvinen). Liito-oravaa tai merkkejä liito-oravan oleskelusta alueella ei todettu.

Suositus. Alueella ei todettu rauhoitettuja tai uhanalaisia kasvilajeja, uhanalaisia lintulajeja tai uhanalaisille lajeille (direktiivin IV(a) lajit) soveltuvia elinympäristöjä, jotka olisi erityisesti huomioitava maankäytön suunnittelussa. Lintuinvuoren etelärannan rantakalliojyrkänne on maisemallisesti merkittävä ja sillä on todettu kalliomaalauksia, jonka vuoksi se tulee jättää nykytilaansa (Liitteet, Kartta 2.).

3. Porossuo (Liitteet, kartta 2.)

Suunnittelualueen pohjoisreunaa pitkin kulkevan paikallistien pohjoispuolella on ojitettu isovarpuräme, Porossuo (Kuva 11.). Rämeen vedet johdetaan ojia pitkin Lintuinlahteen. Räme on jonkin verran kuivunut ja rämeen männyt ovat kasvaneet korkeutta. Puustoa suolla on harvennettu. Suon keskiosassa on vielä kitukasvuista rämemännikköä mutta Porossuo ei kuitenkaan ole enää luonnontilainen. Suunnittelualueen osalta Porossuon kasvilajisto todettiin tyypilliseksi isovarpurämeiden lajistoksi. Tien ja ojitusten ansiosta alueella oli todettavissa jonkin verran myös kulttuuribiotoopeille tyypillistä lajistoa.

Lintuja todettiin Porossuolla lähinnä suon reunametsissä. Niukka lajisto todettiin tyypilliseksi kangasmetsien lajistoksi. Liito-oravaa tai merkkejä liito-oravan oleskelusta alueella ei todettu.

Suositus. Alueella ei todettu rauhoitettuja tai uhanalaisia kasvilajeja, uhanalaisia lintulajeja tai uhanalaisille lajeille (direktiivin IV(a) lajit) soveltuvia elinympäristöjä, muita luontoarvoja tai sellaisia luontotekijöitä, jotka olisi erityisesti huomioitava maankäytön suunnittelussa.

Kuva 11. Porossuon itäosaa paikallistietä pohjoiseen kuvattuna.

Kuva 12. Lintuinlahtea Porossuolta tulevan ojan suulta kuvattuna.

Kuva 13. Notkelman keskiosassa todettiin mm. näsiä, sudenmarjaa ja mustakonnanmarjaa.

Kuva 14. Lähellä paikallistietä Lintuinlahden notkelman lehtoa hallitsee hiirenporras.

4. Lintuinlahti (Liitteet, kartta 2.)

Lintuinlahti rajautuu kapeaan sedimenttipohjaiseen notkelmaan Lintuinvuoren länsipuolella. Lintuinlahti on matala, sedimenttipohjainen ja runsaskasvustoinen pieni lahti, johon on johdettu Porossuon vedet kapeaa notkelmaa pitkin. Sedimenttinotkelma on ilmeisesti aikaisemmin ollut peltona, sillä alueella oli siellä täällä todettavissa matalia sarkaojia. Lintuinlahden ranta- ja vesikasvilajisto indikoi eutrofisuutta (mm. kurjenmiekka ja leveäosmankäämiä). Lahden ranta- ja vesikasvilajisto todettiin monipuoliseksi mutta tavanomaiseksi (Kuva 12.).

Sedimenttipohjainen notkelma Lintuinlahden pohjoispuolella on alun perin ollut runsasravinteinen lehto, sillä notkelmassa oli vielä todettavissa niittykasvillisuuden joukossa mm. näsiä ja mustakonnanmarjaa (Kuva 13.). Notkelman harvennettu puusto todettiin koivuvaltaiseksi, sekapuuna mm. harmaaleppää ja hieman tuomea (Kuva 14.). Notkelman lajisto todettiin

monipuoliseksi lehto ja niittylajisto sekoitukseksi. Lajisto todettiin kuitenkin tavanomaiseksi eikä alue ole luonnontilainen.

Alueen linnusto todettiin tavanomaiseksi lehtisekametsien lajistoksi (mm. mustarastas, punakylkirastas, pajulintu, sinitiainen ja lehtokerttu). Alueella todettiin myös peukaloisen reviiri. Liito-oravaa tai merkkejä liito-oravan oleskelusta alueella ei todettu.

Suositus. Alueella ei todettu rauhoitettuja tai uhanalaisia kasvilajeja, uhanalaisia lintulajeja tai uhanalaisille lajeille (direktiivin IV(a) lajit) soveltuvia elinympäristöjä, muita luontoarvoja tai sellaisia luontotekijöitä, jotka olisi erityisesti huomioitava maankäytön suunnittelussa.

5. Lintuinlahden länsipuolen mäkialue (Liitteet, kartta 2.)

Lintuinlahden länsipuolen kallioinen mäkialue on suunnittelualueella tehokkaimmin rakennettua aluetta. Osa-alueen etelärinteet, jotka avautuvat järvelle päin, ovat tehokkaasti rakennettua aluetta. Osa-alueen keskeltä kulkee mäkialueen yli paikallistie, jota pitkin pääsee Toraksinniemenstä Lintuinlahteen. Tien varressa todettiin pieni kaatopaikka (Kuva 15.). Mäkialueen pohjoisrinne mäen yli kulkevan tien pohjoispuolella on kallioista mäntykangasta (MT). Aivan mäkialueen laella olevat kallioalueet ovat osin jäkäläpeitteisiä mäntyä harvakseltaan kasvavia kallioita (CIT) (Kuva 16.). Mäkialueen alarinteet todettiin mäntyä ja kuusta kasvaviksi tuoreiksi kankaiksi (MT) ja mäen juurta kohti mentäessä metsät vaihettuivat kuusivaltaisiksi lehtomaisiksi kankaiksi. Itäisivulla mäkialueen juurella kenttäkerrosrajasto indikoi paikoin lehtomaista kangasta (OMT) (Kuva 17.). Mäkialueen eteläisivulla on pitkä kalliokumpare, joka on paikoin lähes puutonta. Kalliolla on hieman vaativampaa paahdepaikkojen lajistoa, esimerkiksi mäkitervakkoa, kalliokielloa, keto-orvokkia ja lampaannataa.

Lakialueen puusto on keski-ikäistä harvennettua männikköä, kalliokumpareiden väliset notkelmat ja mäkialueen alarinteet todettiin kuusivaltaisemmiksi (MT, alavimmat alueet OMT). Puusto on harvennettua ja paikoin avohakattua. Mäkialueen rakennettujen etelärinteiden puusto on nuorta männikköä (MT) (Kuva 18.) ja ranta vyöhykkeessä iäkästä lehtisekametsää. Osa-alueen kasvilajisto todettiin monipuoliseksi mutta tyypilliseksi karujen ja tuoreiden kankaiden (CIT, MT) sekä lehtomaisten kankaiden lajistoksi (OMT/OMaT).

Rannat osa-alueella todettiin kapeaterassisiksi ja nopeasti syveneviksi, jonka vuoksi vesikasvillisuus todettiin melko niukaksi. Vähäinen lajisto indikoi dys-oligotrofisuutta. Lajistossa oli kuitenkin viitteitä veden ravinnepitoisuuden kasvusta. Ranta- ja vesikasvilajisto todettiin tavanomaiseksi itäsuomalaisten reittivesien lajistoksi.

Kuva 15. Lakialueen alueen painanteet ovat kuusivaltaista OMT -metsää.

Kuva 16. Lakialueen pohjoisrinteen CIT-männikköä

Kuva 17. Lakialueen etelärinteen kalliolaki, jossa todettiin mm. kalliokielo ja mäkitervakko.

Kuva 18. etelärinteen kalliosta männikköä.

Osa-alueen linnusto todettiin tavanomaiseksi kangasmetsien lajistoksi. Karuilla avoimilla jäkäläkallioilla todettiin kuitenkin myös harmaasiepon reviiri sekä metsäkirvisen reviiri. Mäkialueen keskiosan notkelmassa todettiin töyhtötaispoikue. Laji on viime vuosikymmeninä vähentynyt voimakkaasti ja luetaan nykyisin vaarantuneeksi (VU-laji). Todettu töyhtötaispoikue liikkui mäkialueella koko ajan eteenpäin eikä mitä ilmeisimmin ole pesinyt mäen lakialueella. Liito-oravaa tai merkkejä liito-oravan oleskelusta alueella ei todettu.

Suositus. Alueella ei todettu rauhoitettuja tai uhanalaisia kasvilajeja, uhanalaisia lintulajeja tai uhanalaisille lajeille (direktiivin IV(a) lajit) soveltuvia elinympäristöjä, muita luontoarvoja tai sellaisia luontotekijöitä, jotka olisi erityisesti huomioitava maankäytön suunnittelussa.

6. Toraksinniemi (Liitteet, kartta 2.)

Toraksinniemi on kallioisen mäkialueen eteläosassa oleva kallioniemi (kansikuva), jonka edessä on kaksi laakeaa kallioluotoa. Toraksinniemi on metsälain tarkoittama niukkapuustoinen kallio (CIT), joka avautuu etelään järvelle päin. Niemen kärjen edustalla on laakea kallioluoto, jolla todettiin parinkymmenen kalatiiran pesimäyhdyskunta (Kuva 19.). Luoto on merkittävä tiirojen pesimäpaikka. Osa-alueen rantavyöhykkeen niukahko ranta- ja vesikasvilajisto indikoi dys-oligotrofista vettä. Lajisto todettiin tyypilliseksi suurten reittivesien lajistoksi.

Toraksinniemen rantakallioiden takana mäkialue jatkuu kallioisena puuston peittämänä MT/OMT-männikkönä (Kuva 20.) aina lähelle paikallistietä, jossa rinne laskee jyrkkänä Sikolampea ympäröivän rämeen tasoon asti. Mäkialueen länsiosassa etelärinne laskee hieman loivempaan järven rantaan asti. Mäkialueen metsiä on harvennushakattu ja paikoin avohakattu. Alueen puusto on pääosin keski-ikäistä männikköä (MT), Toraksinniemen alueella puusto on nuorempaa ja mäntyjen joukossa on sekapuuna enemmän haapaa ja koivua (OMT) ja mäkialueen alavimmissa osissa pohjois- ja länsisivulla sekapuuna todettiin runsaammin myös kuusta (MT, OMT). Alueen kasvilajisto todettiin tavanomaiseksi karujen kalliomänniköiden (CIT), tuoreiden ja lehtomaisten kankaiden (MT ja OMT) lajistoksi.

Kuva 19. Toraksinniemen edustan tiirojen pesimäluoto.

Kuva 20. Suunnittelualan länsiosien tyypimetsää (OMT, lakialueet MT).

Osa-alueen metsien lintulajisto todettiin tavanomaiseksi kangasmetsien lajistoksi. Toraksinniemen rannassa todettiin västäräkin reviiri ja niemen edusta kallioluodolla suurehko kalatiira yhdyskunnan pesintä. Liito-oravaa tai merkkejä liito-oravan oleskelusta alueella ei todettu.

Suositus. Alueella ei todettu rauhoitettuja tai uhanalaisia kasvilajeja, uhanalaisia lintulajeja tai uhanalaisille lajeille (direktiivin IV(a) lajit) soveltuvia elinympäristöjä, jotka olisi erityisesti huomioitava maankäytön suunnittelussa. Toraksinniemen jäkäläkalliot ovat metsälain tarkoittamia niukkapuustoisia kallioita, jonka vuoksi ne tulisi jättää nykytilaansa ja Toraksinniemen edustan kallioluoto on merkittävä kalatiirojen pesimäluoto, jonka vuoksi niemi ja sen edustan luoto tulisi jättää nykytilaansa (Liitteet, Kartta 2.).

Tampereella 29.03.2021

Jouko Sipari

Jouko Sipari tmi

Katajikonkatu 1 F 19

33820 Tampere

jouko.sipari@saunalahti.fi

p. 040 - 70 44 750

LIITTEET

Kartta 2. Tikkalampi suunnittelualaue osa-alueittain.